

A Pécsi Ítéltábla a dr. Szakály Miklós ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a dr. Szabó Flóra ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **I.rendű alperes neve** (I. rendű alperes címe) I. rendű, a permegszüntetéssel érintett Buzás Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Buzás Erika ügyvéd, ügyvéd címe) által képviselt **II.rendű alperes neve** (II.rendű alperes címe) II. rendű és az **III.rendű alperes neve** (III. rendű alperes címe) III. rendű alperesek ellen házastársi közös vagyon megosztása iránt a Pécsi Törvényszéken indított perében a 2012. január 9. napján kelt 20.P.21.138/2010/43. számú ítélet ellen a felperes részéről 49. sorszám alatt benyújtott és Pf.III.20.274/2012/9., 16., 18. és 24. sorszám módosított fellebbezés, valamint az I. rendű alperes részéről Pf.III.20.274/2012/4. sorszám alatt előterjesztett és 12. sorszám alatt módosított csatlakozó fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét kijavítja olyan módon, hogy az I. rendű alperes által fizetendő értékkiegyenlítés helyes összege 3.420.983 (hárommillió-négyszázhuszezer-kilencszáznyolcvanhárom) forint.

Kiegészíti az elsőfokú bíróság ítéletét azzal, hogy a felperes és az I. rendű alperes birtokában lévő ingóságokat tulajdonukba adja.

A fentiek szerint kijavított, illetve kiegészített ítéletet a másodfokú bíróság - fellebbezett részében - részben megváltoztatja, és az I. rendű alperes által fizetendő értékkiegyenlítés összegét 3.479.662 (hárommillió-négyszázhetvenkilencezer-hatszázhatvankettő) forintra felemeli.

Kötelezi a felperest, hogy a 3.479.662 forint megfizetésével egyidejűleg adja ingóságaitól kiürítve az I. rendű alperes birtokába a B., J. Á. utca 11. szám alatti ingatlant, és egyidejűleg adja ki az I. rendű alperesnek az ingatlan tekintetében a tulajdonjoga bejegyzését engedő nyilatkozatot.

Megkeresi - az elsőfokú bíróság útján - a B. M. Kormányhivatal Földhivatala M. Járási Földhivatalát, hogy a b.-i x1. helyrajzi szám alatti B., J. Á. utca 11. szám alatti ingatlan tekintetében felperes bejegyzett tulajdoni hányadát törölje, és P. T. I. rendű alperes (születési hely, idő, anyja neve, lakcím) 1/1 tulajdonjogát jegyezze be

házastársi közös vagyon megosztása címén. A jogváltozás csak a bejegyzési engedély csatolásától függően jegyezhető be.

Egyéb fellebbezett részében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 75.360 (hetvenötezer-háromszázhatvan) forint másodfokú eljárásban felmerült költséget.

Kötelezi a feleket, hogy fizessenek meg az államnak - az állami adóhatóság külön felhívására - a felperes 152.500 (százötvenkettőezer-ötszáz) forint, az I. rendű alperes 105.500 (százötezer-ötszáz) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy a felperes házastársi közös szerzés címén megszerezte a b.-i x1. helyrajzi szám alatt felvett B., J. Á. utca 11. szám alatti lakás megnevezésű ingatlan 3/10 tulajdoni hányadát, és ezzel az I. rendű alperes tulajdoni hányada 7/10-re módosul. Az I. rendű alperes házastársi közös szerzés címén megszerezte a b.-i x2. helyrajzi szám alatt felvett B., H. tere 8/B. szám alatti üzlethelyiség $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadát, illetve a B., külterület 85/14 helyrajzi számú szántó megnevezésű ingatlan ugyancsak $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadát. Az elsőfokú bíróság a felperes és az I. rendű alperes házastársi közös vagyonát megosztotta, és a felperest kötelezte az ítélet rendelkező részében tételesen felsorolt ingóságok I. rendű alperes részére történő kiadására. Az ingatlanokon fennálló közös tulajdont megszüntette, és a felperest a B., J. Á. utca 11. szám alatti ingatlanban megillető 3/10 tulajdoni hányadot az I. rendű alperes, míg az I. rendű alperest a B., H. tere 8/B. szám alatti üzlethelyiség, illetve a B., külterület x3. helyrajzi számú ingatlan tekintetében megillető $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadot a felperes tulajdonába adta megváltási ár ellenében. Ugyancsak az I. rendű alperes tulajdonába adta a felperes és az I. rendű alperes közös tulajdonában álló soproni üdülési jog felperest megillető $\frac{1}{2}$ részét. Az I. rendű alperest 3.285.983 forint értékkülönböt megfizetésére, míg a felperest arra kötelezte, hogy az értékkülönböt kifizetését követő 60 napon belül a B., J. Á. utca 11. szám alatti ingatlant kiürítve adja az I. rendű alperes birtokába. Rendelkezett az elsőfokú eljárás költségeinek viseléséről, ezt meghaladóan pedig a keresetet és viszontkeresetet elutasította.

Az elsőfokú bíróság ítélete szerint a felperes és az I. rendű alperes között 1990-től kezdődően élettársi kapcsolat állt fenn, majd 2001. április 28. napján házasságot kötöttek. Életközösségük 2007. júliusában megszakadt, házasságukat az M. Városi Bíróság a 2009. május 4. napján kelt 20. számú ítéletével felbontotta. A házasfelek

utolsó közös lakóhelye a B., J. Á. utca 11. szám alatti ingatlan volt, ahonnan az I. rendű alperes az együttélés megszakadásakor végleg elköltözött, ezt követően az ingatlant kizárólag a felperes, valamint a felperes és az I. rendű alperes közös gyermeke használta. Az ingatlan-nyilvántartási adatokkal szemben a felek egyezős előadása alapján állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy házastársi közös szerzés címén a felperest az ingatlan 3/10, míg az I. rendű alperest 7/10 tulajdoni hányada illeti meg. Az elsőfokú bíróság az ingatlanon fennálló közös tulajdont megszüntette, és a felperest megillető 3/10 tulajdoni illetőséget 4.800.000 forint megváltási árért az I. rendű alperes tulajdonába adta. A perben felvett bizonyítás eredményeként az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy az ingatlan-nyilvántartási adatokkal szemben a házaspár $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ arányú közös tulajdonát képezi a B. belterület x2. helyrajzi szám alatt felvett B., H. tere 8/B. szám alatti üzlethelyiség. Az I. rendű alperest megillető tulajdoni hányadot a házaspár egyezős előadása alapján a felperes tulajdonába adta 1.900.000 forint megváltási ár ellenében. Az I. rendű alperes 1995-ben a mohácsi kikötőben fekvő egy ingatlan, míg a felperes a B. külterület x3. helyrajzi számú szántó ingatlan tulajdonjogát szerezte meg. Az I. rendű alperes tulajdonában álló ingatlant az együttélés során értékesítették, míg a B. külterület x3. helyrajzi szám alatti ingatlan tekintetében az I. rendű alperest megillető $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadot az elsőfokú bíróság 139.000 forint megváltási árért a felperes tulajdonába adta. Rendelkezett a házastársi közös vagyon részét képező soproni üdülési jog megosztásáról is olyan módon, hogy a felperes $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadát az I. rendű alperes tulajdonába adta 500.000 forint megváltási árért. Elszámolta az elsőfokú bíróság a házassági életközösség alatt a Generali Providencia Biztosítóval és az AB Aegon Biztosítóval megkötött biztosítási szerződések alapján a házastársakat megillető biztosítási összeget, továbbá az elszámolás körébe vonta az I. rendű alperesnek az Allianz Hungária Önkéntes Nyugdíjpénztárnál lévő egyéni számláján nyilvántartott biztosítási összeget. Megállapította, hogy a felek házastársi közös vagyonához 5.311.100 forint értékű ingóság tartozik, annak megosztásáról a felek egyezős előadása alapján döntött, és az I. rendű alperest kötelezte 599.450 forint értékkülönböt megfizetésére. Rendelkezett továbbá a B., J. Á. utca 11. szám alatti lakás fenntartási költségeinek viseléséről, miután az életközösség megszakadását követően az ingatlant kizárólag a felperes használta, a lakás fenntartásával kapcsolatos költségeket azonban túlnyomó részben az I. rendű alperes egyenlítette ki.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes fellebbezést, míg az I. rendű alperes csatlakozó fellebbezést terjesztett elő.

A felperes többször módosított fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását, és az I. rendű alperes által fizetendő értékkiegyeztetés összegének 5.524.029 forintra való felemelését kérte. A fellebbezésben foglaltak szerint az ingóvagyonleltár 7. pontjában felvett CD lemezek értékét az elsőfokú eljárásban egyezően 300.000 forintban jelölték meg, ennek ellenére az elsőfokú bíróság azt 30.000 forint értékben vette számításba. Mindezekre figyelemmel a felhívott CD lemezek után az I. rendű alperes további 270.000 forint megváltási árat köteles megfizetni. Hivatkozott arra, hogy a B., H. tere 8/B. szám alatti üzlethelyiség

a házastársi közös vagyon részét képezi, így az üzlethelyiségre felvett banki hitel fele is az I. rendű alperest terheli. Az életközösség 2007. júliusi megszakadásától az elsőfokú ítélet meghozataláig 1.005.500 forintot törlesztett a banknak, amelynek fele összegére, 502.705 forintra igényt tartott az I. rendű alperessel szemben. Az Allianz Hungária Önkéntes Nyugdíjpénztárba az I. rendű alperes által a házastársi közös vagyon terhére befizetett önkéntes nyugdíjpénztári megtakarítás tőkeösszegének, illetőleg a felvett hozam felének az elszámolását, és az I. rendű alperesnek mindösszesen 1.437.936 forint megfizetésére kötelezését kérte. A Generali Providencia Biztosítóval megkötött, és 2008. december 11-én lejárt életbiztosítási szerződésből eredően az I. rendű alperes által felvett teljes összeg (tőke+hozamok) 50%-ára tartott igényt. Ugyancsak a teljes összeget, tehát a tőke és hozamok 50%-át igényelte az Allianz Hungária Biztosítóval megkötött életbiztosítási szerződésből eredően, levonva abból az I. rendű alperes által egyedül megfizetett havi tőkerészletek fele összegét. A Fundamenta Lakáskasszával megkötött lakás-előtakarékossági szerződés tekintetében - módosított fellebbezésében - az alperes számításait elfogadva 49.494 forintra tartott igényt.

Az I. rendű alperes csatlakozó fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával a felperesnek arra kötelezését kérte, hogy a megváltási ár felvételével egyidejűleg legyen köteles a B., J. Á. utca 11. szám alatti ingatlan birtokbaadására, annak igazolásával, hogy az ingatlant lakásfenntartási költségek nem terhelik. A B., J. Á. utca 11. szám alatti ingatlan tekintetében érvényesített 741.168 forint gázdíj tartozást, 29.500 forint internet költséget, továbbá az ingatlant terhelő 66.525 forint lakásbiztosítás és 17.000 forint adó felperesre eső 1/3 részét, illetve elszámolni kérte az elsőfokú ítélet meghozatalát követően az FHB Banknak, illetőleg a Fundamenta Lakáskasszának fizetett törlesztő részletek felét, 157.008 forint összegben. Minderre figyelemmel az általa fizetendő megváltási árat 2.333.178 forintra kérte leszállítani. A csatlakozó fellebbezés indokolása szerint a felperesnek a B., J. Á. utca 11. szám alatti ingatlanon kívül tulajdonát képezi a B., Sz. M. tér 8/14. szám alatti ingatlan is, így a közös tulajdon megszüntetése során saját lakáshelyzetének rendezése érdekében a neki járó megváltási ár felhasználására nincsen szüksége. A perben egyébként is bizonyítást nyert, hogy a felperes hosszabb ideje Ausztriában dolgozik, életvitelszerűen nem tartózkodik Magyarországon. Mindkét fél méltányos érdekeinek figyelembevételére csak abban az esetben biztosítható, ha a másodfokú bíróság az ingatlan birtokbaadása és a megváltási ár kifizetése tekintetében egyidejű teljesítést rendel el. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú ítélet meghozatalát követően jutott tudomására az a tény, hogy a felperes az általa használt lakásingatlan fenntartási költségeit csak részben fizette meg. 2012. január 22. napján kénytelen volt - a gázszolgáltatás megszüntetésének elhárítása érdekében - 547.298 forint, majd utóbb 193.240 forint hátralékos gázdíj tartozást megfizetni. Költségként merült fel továbbá az ingatlan biztosítása, adója, illetőleg a felperes által kizárólagosan használt internet díja, melyeknek a házastársi közös vagyon megosztása során történő elszámolását kérte, az FHB Banknak illetve a Fundamenta Lakáskasszának megfizetett törlesztő részletekkel együtt.

Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében maga sem vitatta, hogy az elsőfokú ítélet az ingóeltár 7. sorszám alatt felvett CD lemezeknél elírást, és ennek következtében számítási hibát tartalmaz. A CD lemezek értéke ugyanis az ítéletben rögzített 30.000 forint helyett ténylegesen 300.000 forint. A másodfokú bíróság ezért a Pp.224.§-ának (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét kijavította, és a házastársak közös tulajdonát képező ingóságok összértékét 5.581.100 forintban, az egy főre jutó értéket 2.790.550 forintban, az I. rendű alpereshez került ingóságok értékét 3.525.000 forintban, míg az I. rendű alperest terhelő értékkiegyenlítés összegét 734.450 forintban rögzítette. Az I. rendű alperest terhelő fizetési kötelezettség tehát összesen 7.023.640 forint, így az I. rendű alperes az elsőfokú ítélet alapján 3.420.983 forint értékkülönbözet megfizetésére köteles.

A Pp.225.§-ának (1) bekezdése alapján ugyanakkor kiegészítette az elsőfokú bíróság ítéletét azzal, hogy a felperes és az I. rendű alperes birtokába került ingóságokat tulajdonukba adja, továbbá azzal, hogy az elsőfokú ítélet 12. oldalán „Melléklet”-ként feltüntetett vagyonmérleget az ítéleti tényállás részének kell tekinteni.

A fentiek szerint kijavított, illetve kiegészített elsőfokú ítéletre tekintettel a másodfokú bíróság a fellebbezést és a csatlakozó fellebbezést nagyobb részében alaposnak találta.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a másodfokú bíróság módosítja annyiban, hogy a Genarali Providencia Biztosító az életközösség megszakadásakor 927.058 forint értékű biztosítási szolgáltatást tartott nyilván. Az I. rendű alperes Allianz Hungária Önkéntes Nyugdíjpénztár által vezetett egyéni számlájának nyitóegyenlege 2007. január 1-jén 1.910.449 forint volt, ebből a felhalmozódott hozam 969.423 forint. A nyugdíjszámláról 2007. április 22-én 965.423 forint kifizetése történt meg az I. rendű alperes részére. A kifizetett összeget a házaspár az életközösség fennállása alatt közösen felhasználták. A számla záróegyenlege 2007. december 31-én 998.025 forint volt.

A fellebbezési eljárásban beszerzett okiratok tartalma alapján a másodfokú bíróság a tényállást az alábbiakkal egészíti ki:

Az Allianz Hungária Biztosítóval megkötött életbiztosítási szerződés szolgáltatási összege az életközösség megszakadásakor 615.356 forint volt.

A felperes és az I. rendű alperes által 2004. október 28. napján aláírt kölcsönszerződés alapján a Fundamenta Lakáskassza 2012. július 6-án 1.576.000 forintot utalt át az FHB Földhitel- és Jelzálogbanknak. Az I. rendű alperesnek 499.761 forint hozamot fizetettek, aki ebből az összegből 404.194 forintot törlesztett az FHB Banknak. A pénzügyi intézet 2012. december 20-án 3.421 forintot visszautalt az I. rendű alperesnek. Az elsőfokú ítélet meghozatalától 2012. december 1. napjáig az I. rendű alperes - a havi törlesztéseket figyelembe véve - az FHB Banknak 194.159 forintot, a Fundamenta Lakáskasszájának 120.000 forintot fizetett meg.

A felperes egyéni vállalkozásának működtetéséhez 2005-ben hitelt vett fel, amelynek biztosítására a B. belterület x2. helyrajzi szám alatt felvett B., H. tere 8/B. szám alatti ingatlanra az A. Kereskedelmi Bank Zrt. javára jelzálogjogot jegyeztek be. 2007. júliusától 2012. januárjáig a felperes 1.005.500 forintot törlesztett a pénzintézetnek.

A B., J. Á. utca 11. szám alatti ingatlan gázdíj tarozására az I. rendű alperes 2012. január 22. napján 547.298 forintot, míg 2013. április 9. napján 193.240 forintot fizetett meg. Az ingatlan biztosítása 66.525 forint, adója 17.000 forint, míg az internet díja 29.500 forint volt, amelyet ugyancsak az I. rendű alperes egyenlített ki.

A B., Sz. M. tér 8/14. szám alatti ingatlan a felperes kizárólagos tulajdonát képezi.

A tényállás fenti kiegészítése, illetőleg módosítása - az elsőfokú bíróság egyébként nagyobb részben helyes jogi következtetései mellett - az elszámolást az alábbiak szerint érintette:

A bírói gyakorlat szerint a házastársi közös vagyonhoz tartozik, mint közös megtakarítás az egyik házastárs önkéntes nyugdíjpénztári egyéni számláján meglévő összeg, ezért annak fele részére a másik házastárs igényt tarthat (BH.2011.165). Az Allianz Hungária Önkéntes Nyugdíjpénztár 2008. március hónapban kiállított, és a keresetlevélhez csatolt igazolása szerint a számla nyitóegyenlege 2007. január 1. napján 1.910.449 forint volt, és - ellentétben a fellebbezésben foglaltakkal - nem ezen felül, hanem ezen összegen belül a felhalmozódott hozam 969.423 forint. Nem volt vitatott a peres eljárásban, hogy 2007. március 22. napján az I. rendű alperes részére 965.423 forintot fizettek ki. A másodfokú bíróság felhívására az I. rendű alperes valószínűsítette, hogy ezt az összeget az életközösség megszakadásáig tartó időben a közös életvitel körében felélték, ezért a másodfokú bíróság kizárólag a záróegyenlegben feltüntetett 998.025 forint elszámolására látott lehetőséget. A felperes ennek az összegnek a felére, 499.013 forintra tarthat igényt az I. rendű alperestől.

A Generali Providencia Biztosító Zrt. által 2007. december 4. napján kiállított, és az elsőfokú eljárásban 13. sorszám alatt csatolt igazolásból megállapítható, hogy az I. rendű alperes által megkötött M120 módozatú (értékkövetéses, tőkebiztosítással rendelkező) életbiztosításának szolgáltatási értéke az életközösség megszakadásának időpontjában a az elsőfokú bíróság által figyelembe vett összeggel szemben 972.058 forint volt, amelynek szintén a felére, azaz 486.029 forintra jogosult a felperes.

A keresetlevélből, illetőleg a 2010. november 29. napján megtartott tárgyalás anyagából megállapíthatóan a felek az Allianz Hungária Biztosítónál életbiztosítással is rendelkeztek, amelynek elszámolását ugyancsak igényelte a felperes. A másodfokú bíróság felhívására az Allianz Hungária Biztosító közölte az I. rendű alperes által megkötött Holnap módozatú életbiztosítás részletes adatait.

Ezek alapján az életközösség megszakadásának időpontjában a biztosítás aktuális szolgáltatási értéke 615.356 forint volt, amelynek felére, 307.678 forintra tarthat igényt a felperes.

A felperes módosított fellebbezésében a Fundamenta Lakáskasszájánál felhalmozott megtakarítások felhasználására figyelemmel az I. rendű alperes elszámolását elfogadta, így összesen 49.494 forint illeti meg a Fundamenta Lakáskassza többlethozamaként.

A keresetlevélből, a 2010. november 29. napján megtartott tárgyaláson tett felperesi nyilatkozatból, illetőleg a 36. sorszám alatti iratból megállapíthatóan az A. Banktól felvett kölcsön törlesztő részleteinek elszámolását is igényelte a felperes az I. rendű alperessel szemben. A bizonyítékok részben késedelmes előterjesztése ellenére a másodfokú bíróság a házastársi közös vagyon megosztása során irányadónak tekintett, és következetesen alkalmazott egységes elbírálás elvét szem előtt tartva a felperesnek ezt az igényét is elbírálta. Az I. rendű alperes érdemi ellenkérelmében arra hivatkozott, hogy a B., H. tere 8/B. szám alatti ingatlan megvásárlásához felvett hitelt az életközösség fennállása alatt törlesztették, egyéb, az ingatlant terhelő hitelről nincsen tudomása. A pert megelőző ügyvédi levelezésből megállapíthatóan azonban az I. rendű alperes is tudott arról, hogy a felperes az általa folytatott egyéni vállalkozás céljaira kölcsönt vett fel. Az ingatlan tulajdoni lapjából megállapíthatóan a kölcsön felvételére még az életközösség fennállása alatt, 2005-ben került sor. A 2010. január 2. napjáig hatályban volt, tehát a perbeli esetben még irányadó egyéni vállalkozásról szóló 1990. évi V. törvényre figyelemmel kialakult bírói gyakorlat egységes abban, hogy nem csupán az életközösség tartama alatt megkezdett és folytatott egyéni vállalkozói tevékenységből származó jövedelem, illetve az annak eredményeként megszerzett ingó vagy ingatlan vagyon, hanem az egyéni vállalkozói tevékenységgel kapcsolatosan az életközösség ideje alatt keletkezett adósság is a közös vagyon körébe tartozik, tehát a felek közös adósságának minősül. A másodfokú bíróság ezért a felperes által igazolt törlesztések fele részét az I. rendű alperes terhére elszámolta, összesen 502.750 forint összegben.

Túlnyomó részben alaposnak találta a másodfokú bíróság az I. rendű alperes csatlakozó fellebbezését.

Az I. rendű alperes már a 2012. január 9. napján megtartott tárgyaláson (20.P.21.138/2010/43. szám) utalt rá, hogy a szolgáltatótól kapott tájékoztatás szerint a felperes 547.928 forint összegű gázdíj tartozását felhívás ellenére nem fizette meg. Miután a tárgyalás megtartásának időpontjában az I. rendű alperes részéről sem történt még teljesítés, ezzel kapcsolatosan igény érvényesítésére nem volt lehetősége. A másodfokú eljárásban azonban igazolta, hogy az időközbeni teljesítésre figyelemmel a lakásfenntartási költség címén érvényesített követelése ebben a részében is esedékessé vált, így a Pp.247.§-ának (1) bekezdése, illetve 146.§-a (5) bekezdésének c) pontja alapján nem volt akadálya a számlával igazolt követelés másodfokú eljárásban való érvényesítésének. Ugyanezen jogszabályhelyekre figyelemmel történt az I. rendű alperesnek a fellebbezési eljárás

későbbi szakaszában érvényesített, részben a lakás fenntartásával, részben a kölcsönök törlesztésével kapcsolatos, az elsőfokú ítélet meghozatalát követően esedékessé vált követeléseinek elszámolása.

A periratokból megállapíthatóan a felperes munkavállalás céljából életvitelszerűen Ausztriában tartózkodik, Magyarországon pedig lakhatása a tulajdonát képező B., Sz. M. tér 8/14. szám alatti ingatlanban biztosított. A másodfokú bíróság ezért az I. rendű alperes méltányos érdekeit is szem előtt tartva úgy rendelkezett, hogy a felperes a megváltási ár megfizetésével egyidejűleg köteles a B., J. Á. utca 11. szám alatti ingatlant az I. rendű alperes birtokába bocsátani. A megváltási ár kifizetése ugyanakkor nem köthető annak igazolásához, hogy a birtokbaadáskor az ingatlant lakásfenntartási költség nem terheli, az ezzel kapcsolatos esetleges további igényeit az I. rendű alperes külön perben érvényesítheti.

Az elsőfokú bíróság által alkalmazott elszámolást követve a felperes az alábbi összegeket köteles az I. rendű alperesnek megfizetni:

üzlethelyiség magához váltása	1.900.000 forint
szántó ingatlan magához váltása	139.000 forint
a kifizetett törlesztések fele része	949.434 forint
<u>lakásfenntartási költségek</u>	<u>1.567.028 forint</u>
összesen	4.555.462 forint.

Ezzel szemben az I. rendű alperes köteles megfizetni a felperesnek:

a lakóingatlan megváltása	4.800.000 forint
soproni üdülési jog	500.000
forint	
biztosítási szerződések elszámolása	
(ideértve az AB Aegon biztosítási különbözetet is)	1.416.930 forint
üzlethelyiség rezsiköltségének fele	31.500 forint
ingóságok értékkülönbözete	734.450 forint
AXA hitel törlesztésének fele része	502.750 forint
<u>Fundamenta Lakáskassza többlethozam</u>	<u>49.494 forint</u>
összesen	8.035.124 forint.

Mindezeket figyelembe véve az I. rendű alperest terhelő marasztalás összege 3.479.662 forint.

A másodfokú bíróság kötelezte a felperest, hogy a megváltási ár kifizetésével egyidejűleg adja ki az I. rendű alperesnek a tulajdonjoga bejegyzését engedő nyilatkozatot [az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény 32.§ (1) bekezdésének f) pontja], továbbá megkereste az ingatlanügyi hatóságot, hogy a B., J. Á. utca 11. szám alatti ingatlan tekintetében a felperes bejegyzett tulajdonjogát töröljék, és az I. rendű alperes 1/1 tulajdonjogát jegyezzék be házastársi közös vagyon megosztása címén azzal, hogy a jogváltozás a bejegyzési engedély

csatolásától függően jegyezhető be [1/2008.(V.19.) PK vélemény a közös tulajdon megszüntetésének egyes kérdéseitől III. pont].

A másodfokú bíróság a fentieknek megfelelően az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - a Pp.253.§-ának (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyéb fellebbezett részében az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A felperes 3.225.932 forint perértékű fellebbezése 1.319.160 forint erejéig sikeres, míg ezt meghaladóan sikertelen volt, így a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§-a (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése alapján 18.000 forint ügyvédi munkadíj megfizetése terheli. A csatlakozó fellebbezés teljes egészében sikeres volt, erre figyelemmel az I. rendű alperes igényt tarthat 24.463 forint (összesen 42.500 forint) másodfokú eljárásban felmerült ügyvédi munkadíjból álló perköltségre, valamint az általa lerótt illetékre 32.900 forint összegben, így a Pp.81.§-ának (1) bekezdése alapján a felperes 75.360 forint másodfokú perköltséget köteles fizetni az I. rendű alperesnek. A felperes személyes illeték-feljegyzési jogára figyelemmel feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket a felperes és az I. rendű alperes a peresztesség-pernyertesség arányában köteles megfizetni az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 74.§-ának (3) bekezdése folytán alkalmazandó, a költségmentességről szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján.

Pécs, 2013. május 28.

Dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. a tanács elnöke, Dr. Kutasi Tünde s.k. előadó bíró, Dr. Hrubai Adrienn s.k. bíró

A kiadmány hitelül: